

Dossier de premsa

**55 URNES
PER LA LLIBERTAT**

01.10 – 25.11.2018

**55 URNAS POR LA LIBERTAD
55 BALLOT BOXES FOR FREEDOM**

55 urnes per la llibertat

01 octubre – 25 novembre 2018

Arts Santa Mònica

Claustre Max Cahner

ÍNDEX

1. FITXA DE L'EXPOSICIÓ	2
2. TEXT DELS COMISSARIS	3
3. LES OBRES	5
4. ACTIVITATS RELACIONADES AMB L'EXPOSICIÓ.....	19
5. CRÈDITS.....	20

1. FITXA DE L'EXPOSICIÓ

01.10-25.11.2018

Inauguració: 01.10.2018 / 18h

Aquesta exposició mostra el treball de cinquanta-cinc artistes que amb la seva creació fan visible un crit i un compromís en defensa de la llibertat i la democràcia. A més, comptem amb una instal·lació que es presenta en aquesta ocasió.

El dia 1 d'octubre a Catalunya tot un poble es va unir per exercir pacíficament el seu dret a votar. Malgrat la seva actitud, l'acció es va voler interrompre per la força dels cops.

Cada artista ha disposat d'una urna del referèndum de l'1-O per fer la seva creació i donar expressió a la seva veu.

Aquest projecte ha estat possible gràcies a la col·laboració desinteressada d'autors, artistes, dissenyadors, fotògrafs, traductors, empreses i tots els professionals que han posat el seus coneixements i treball per aconseguir tirar endavant el projecte.

El catàleg ha estat possible gràcies a aportacions particulars, desinteressades. «Tothom pot ajudar».

L'exposició es va presentar per primera vegada a l'església de Saint Jean Baptiste de Beguinage de Brussel·les, i després s'ha pogut veure a La Maison de la Catalanité de Perpinyà. Està previst que, un cop clausurada a l'Arts Santa Mònica, segueixi un recorregut itinerant.

Paral·lelament a aquesta exposició, al Cercle Artístic Sant Lluç es presenta l'exposició *155 Fotos per la llibertat* produïda pel Comitè de Solidaritat Catalana de la Catalunya Nord. Aquesta exposició es va mostrar dins el cicle "Vis a Vis" a Perpinyà.

2. TEXT DELS COMISSARIS

L'exposició «55 urnes per la llibertat» mostra el treball de cinquanta-cinc artistes de Catalunya, des del nord al sud, que amb la seva creació volen fer visible un crit i un compromís. La força de la unió de la seva creativitat és l'expressió d'una societat que, pacíficament, demana, des de fa anys, poder exercir el seu dret de vot i que ha observat, astorada i indignada, com la voluntat de fer sentir la seva veu s'ha pretès trencar amb la força dels cops.

Per a molts era impensable que en el nostre entorn geogràfic, Europa, i al segle XXI, es donaria el cas que sota el pretext d'unes lleis es justifiqués la utilització de la força per limitar els anhels d'una part d'un poble que volia fer sentir la seva veu.

Es fa molt difícil d'entendre —i impossible d'acceptar— que la força policial servís per reprimir, amb violència, la intenció d'un poble pacífic d'expressar la seva opció a través del vot.

Els fets de l'1 d'octubre quedaran a la memòria col·lectiva com una vergonya per a la democràcia, més enllà de l'opció particular de cadascú. Les urnes, objectes de plàstic xinès, materialitzen tota la dimensió èpica d'aquesta jornada electoral. Vingudes, segons diuen, de la Maternitat d'Elna i vehiculades per milers de braços anònims i invisibles, han estat el Graal per a una bona part de la societat catalana. Buscades i perseguides per les policies del regne d'Espanya, han aparegut miraculosament a les primeres hores del dia en cada poble català. Protegides i defensades per demòcrates a favor —però també en contra— de la independència de Catalunya. Les urnes són el símbol de l'1 d'octubre.

En aquest context social, els artistes com a ciutadans testimonis de la història i les seves relacions, i element d'anàlisi de la vinculació de l'ésser humà i el seu entorn, posen la seva creativitat com a crit d'alarma sobre el que ha succeït, i fan denúncia del dèficit democràtic per reclamar que els fets de l'1 d'octubre no es repeteixin mai més.

Cadascun dels artistes ha disposat d'una de les urnes del referèndum de l'1-O i ha creat la seva obra per tal de fer aquesta denúncia. Tots els artistes han mostrat el seu compromís pel dret a la democràcia i pel dret a decidir, i cedeixen el seu treball a la caixa de solidaritat per ajudar les famílies dels presos i per a la defensa ciutadana de la democràcia.

Aquest treball col·lectiu pren una dimensió plena de força on cada obra, amb tota la seva expressió, esdevé part d'un engranatge de denúncia i de desig de fer conèixer al món uns fets que no haurien d'haver succeït. Les imatges de les fotografies que acompanyen l'exposició són testimoni potent de les situacions viscudes. Són mostra d'una realitat que hauria de ser impensable però que ha esdevingut certa.

La implicació desinteressada de tots els participants ha fet possible una mostra que ha pres forma gràcies a l'esforç d'artistes de diferents tendències, diferents generacions, provinents des de les Terres de l'Ebre fins a París, tots junts per arribar a un mateix objectiu, com ho van fer tots aquells voluntaris que van fer realitat l'1 d'octubre.

Una xarxa de competències s'ha mobilitzat per acompanyar l'exposició: els autors dels textos, especialitzats en àmbits diferents, els dissenyadors, que han creat el catàleg i que han donat forma a l'exposició, i tots els que han contribuït amb el seu esforç i compromís a fer possible el projecte i donar a conèixer la situació catalana denunciant la repressió, la presó, la persecució i la manca de llibertat.

ESTEVE SABENCH I FINA DURAN
Comissaris de l'exposició

3. LES OBRES

JORDI BARTOLI. 1957

Fotografies de Jordi Bartoli, membre de la cooperativa Divergence-images.com, realitzades entre el 20 de setembre i el 21 de desembre de 2017 per a Le Monde.

NORA ANCAROLA. Buenos Aires, 1955

Urna d'or. L'urna, recoberta de pa d'or, és sacralitzada com un tresor, un element que conté tota la significació a la qual, com a demòcrates, no volem ni podem renunciar. Té l'entrada obstruïda, ferida, fins que, un dia, les tanques siguin portes obertes a la nostra expressió.

FRANC ALEU. Barcelona, 1966

En mesón Felipe, quien no paga... cobra! «El preparao», sobrenom del rei espanyol qualificat de molt preparat, va aixafar la veu dels catalans legitimant l'ús de la violència per salvaguardar la unitat d'Espanya.

MIQUEL ARNAUDIÈS. Ceret, 1942

A la Muriel. L'urna està destrossada, la pintura fa referència a les paraules de Muriel Casals «no som aquí per buscar un somni, nosaltres som el somni» del 2013, i afirma que «ja no és un somni»: la República va ser proclamada el 27 d'octubre del 2017.

BIEL BARNILS CARRERA. Barcelona, 1976

La democràcia triturada. L'urna ja només conté paperetes trinxades, com trinxada està sent la democràcia a Catalunya, la voluntat del poble passada per la trituradora... La trituradora de paper utilitzada per l'administració o les empreses serveix per fer impossible la lectura de les informacions que conté, esborra la memòria.

NÚRIA BATLLE. Barcelona, 1958

Plovía. « Plovía... 10.000 petits espais aixoplugats del mal temps, amagats curosament darrere el buit de la incertesa, emplenats d'emocions, sentiments, il·lusions, antigues passions, enyors d'un passat, enyors d'un futur. » Les paperetes « triturades » s'amunteguen com els dissenys de canvi esquixats.

JACQUE BARRAL. Besiers, 1947

Bastion. « Imagino Catalunya d'aquesta manera: una fortalesa ferma i sòlida, que uneix les forces de la gent i les basteix com els castells humans, talment com un far o una construcció visible des de lluny, guanyant alçada i mantenint-se forta en les maltempades. »

PERE BELLÉS. Terrassa, 1965

Paraula. Una gàbia... Una bandera que defineix un país, Catalunya. Un país que porta una urna, per decidir el seu futur. Un país en gàbia. Els colors de la gàbia defineixen els carcellers, taronja: Ciutadans; blau: Partit Popular; vermell: Partit Socialista Obrer Espanyol, els partits del 155. Sense paraules.

FABIEN BOITARD. Blois, 1973

Obsolescence. «Així que converteixo l'urna en un llum amb una vida útil de 1.500 hores tancada en aquesta urna plena de paperetes dipositades el dia de la votació catalana. Aquesta urna segellada en preservà el contingut fins al final de la seva vida. Com una obsolescència programada de la democràcia.»

TOM CARR. Tarragona, 1956

« ? ». Només queda la tapa, que ni toca a terra, l'urna ha desaparegut com el resultat dels vots que va acollir. Només queden preguntes... Qui? Què? Per què? Quan? On? Com?

DANIÈLE BUSQUET. Perpinyà, 1945

Sans titre. L'urna porta les empremtes de les mans del poble que l'acaronen. D'una banda, té noms representatius de la cultura i de la política catalanes, de l'altra, les lletres adhesives formen el cromosoma de la identitat catalana que es defineix per la seva cultura.

FRANCESCA CARUANA. Casablanca, 1953

Fontaine bleue. L'urna rep el flux de pensament, un deversall d'emocions, un registre d'esdeveniments... L'aixeta defineix un estat capturat entre dues aigües, la que flueix i la que està parada. El moviment de les idees és com el de l'aigua, una aixeta pot parar un fil d'aigua, ningú no pot parar un tsunami.

PASCAL COMELADE. 1955

El Republicòfon. En l'obra de Pascal Comelade, les expressions plàstica i musical tenen lligams molts forts. Aquí l'urna és un instrument de música que pren posició. El Republicòfon amb la nota si assenyalada ens guia cap a la República.

ROGER COSME ESTEVE. Néfiach, 1945

Corbs. El corb és un animal molt present a la mitologia, la literatura i les arts. Els corbs envolten l'urna. Ocells ominosos, els corbs assenyalen el perill, es nodreixen de carronya. Per aquesta proximitat amb la mort poden actuar de mitjancers entre el món terrenal i l'espiritual.

JOËL DESBOUGES. Malhac, 1950

La gorge rouge. L'estelada està recoberta de paperetes amb els grans noms de la cultura catalana. La cultura com a motor d'aquesta urna mòbil guiada pel cant del pit-roig revolucionari. Manifestar-se, votar, és decidir sobre l'impuls del país.

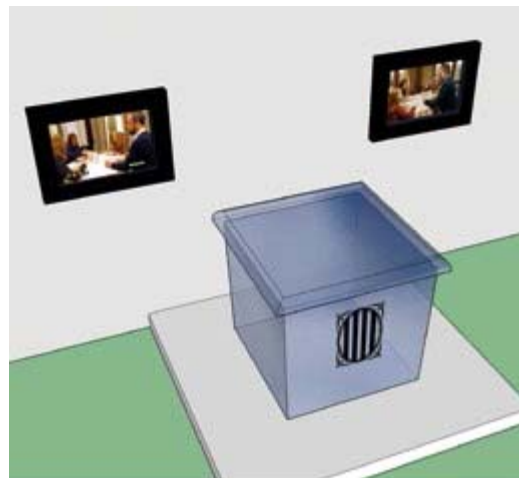
QUIM DOMENE. Olot, 1948

Retrats. Durant la repressió policial, les pilotes de goma de la policia espanyola, tot i que estan prohibides a Catalunya, van treure un ull a Roger Español, que volia exercir el seu dret de vot. El 3 d'octubre, el rei d'Espanya, Felip VI, en un discurs a la televisió va avalar l'ús de la violència per part de la policia espanyola.

PHILIPPE DOMERGUE. Clarmont d'Erau, 1957

Écrasement. L'urna és de primer aixafada, tallada i crucificada. És una metàfora de l'abolició per la força del dret de vot. Després és recoberta amb paperetes, rebregades, estripades i guixades amb una creu, com a denúncia del menyspreu per la democràcia i de la violència soferta pel poble català l'1-O.

JOAN FONTCUBERTA. Barcelona, 1955

Factum/Fictum. La veritat és menys real que la mentida. La paròdia del programa d'humor Polònia es veu més real que el visionat d'un sopar familiar de la corona, que es va transmetre per netejar la imatge després del discurs del monarca posicionant-se a favor de la violència.

IGNASI ESTEVE I BOSCH. Girona, 1963

L'arca. L'urna ha esdevingut l'Arca de l'Aliança, la caixa sagrada que conté la paraula divina, les taules de la llei. L'urna com un temple portàtil, el verd esperançat es guarneix amb l'or intocable i amb el blau popular per ennoblir els gestos rituals. Vox populi, vox Dei, la veu del poble és la veu de Déu.

MARC FOURQUET. Ceret, 1953

Sense títol. M. Rajoy, caçador d'urnes... 7.000 caçadors de la Guàrdia Civil i de la policia, 7.000 urnes... Cap urna trobada abans del referèndum. M. Rajoy diu que no hi ha hagut referèndum. Com el rei Juan Carlos, el caçador d'elefants, M. Rajoy pren una posa triomfant.

GABRIEL. Badalona, 1954

Qui pot ser obligat no sap morir. L'urna de Gabriel és una urna funerària; una urna de plom. El plom de la força i la violència atrapa les cendres de la llibertat que es troben dins l'urna. El títol de l'obra fa referència a una tragèdia de Sèneca que condemna la bogeria humana.

JORDI ISERN. Barcelona, 1962

Urna pintada en negre, 4 filferros, 4 gravats enrotllats, 4 paquets de plàstic, filferro d'arç. Una urna pintada de negre amb quatre gravats que l'artista va enviar als presos polítics abans de Nadal i que van ser retornats a principi d'any. Els paquets rebutjats, envoltats del filat que oprimeix, en denúncia d'una injustícia d'estat.

JESÚS GALDÓN. Barcelona, 1971

El missatge de la festa. L'urna reflecteix l'acte de votar com una festa. La festa, un espai de llibertat com l'acte de votar. La democràcia i la festa són espais, reals i simbòlics, representatius de la llibertat dels individus i de la societat. Actuar en contra d'aquests espais, en fi, és actuar contra natura.

SALVADOR JUANPERE. Vilaplana, 1953

Una pàtria tan petita. El títol és un vers del poema «Corrandes d'exili» de Pere Quart, convertit en una papereta que deixa les restes de les paraules buides a l'interior de l'urna. És un homenatge a tots aquells catalans que van sofrir exili, tortures, repressió i calúmnies.

EMMANUELLE JUDE. Orleans, 1970
Voler de ses propres ailes. Una urna que té ales per volar cap a la llibertat. Quan la República catalana arrenca el vol, amb una mica d'imaginació, es pot sentir El cant dels ocells.

PATRICK JUDE. Perpinyà, 1944
Érection. Una erecció dels símbols de la terra que traspasa l'urna. La força, la vitalitat i la fertilitat d'una societat que fa explotar l'urna, en un afany de llibertat.

BKB (Brigitte Kühlewind-Brennenstuhl). Veckenstedt, Alemanya de l'Est, 1949
Friede Auf Erden (Pau a la terra). BKB va ser presa política per haver volgut fugir de l'Alemanya de l'Est. La seva urna és un monument a la pau amb llaços de llana que escriuen la partitura de Pau a la terra, d'Arnold Schönberg. Està posada sobre un article de diari del Che de l'1-O del 1967. A sobre de tot, un arbre amb un temple de la pau picassà.

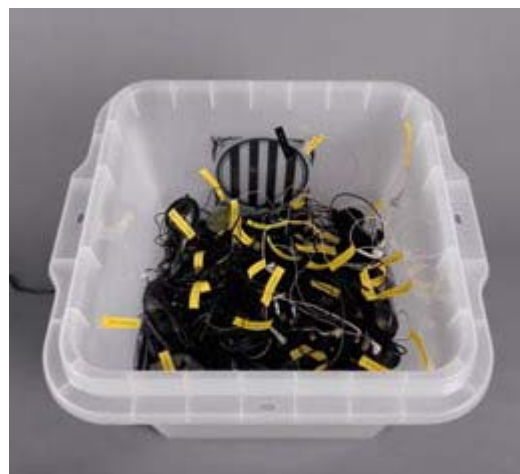
DELPHINE LABEDAN. Pau, 1981
Democràcia perforada. Una urna perforada és inútil, invalida la democràcia. Aquesta urna perforada és un homenatge a la voluntat d'un poble pacífic de fer possible el referèndum de l'1 d'octubre i una crítica a la violència del Govern espanyol. És un homenatge als empresonats i als exiliats.

LOLA LASURT. Barcelona, 1983

Donació. Urna embolicada amb paper de regal, fa referència a una donació en la qual es va fer el retrat d'Assumpta Corbera Santanach a través del seu llegat bibliogràfic. El seu llibre *Caos* estava embolicat amb el mateix paper.

ANNA LLIMÓS. Barcelona, 1989

La caixa negra. Aquesta urna és la «caixa negra» del referèndum. Hi podem escoltar la veu de la gent que intenta impedir que la policia retiri les urnes, les últimes converses abans del fracàs. S'han recollit els sons dels 50 col·legis electorals on la policia va intervenir retirant les urnes. És la veu dels vots silenciats.

ANTONI LLENA. Barcelona, 1943

Sense títol. Sembla una broma. Amb la seva llufa enganxada, aquesta urna fa referència a la celebració dels Sants Innocents segons la Bíblia, dia en què el rei Herodes va fer matar tots els nens de menys de 2 anys per desfer-se de Jesús... L'urna és plena de còpies de dibuixos de l'artista. L'art qüestiona, no dona respostes.

FRANCESCA LLOPIS. Barcelona, 1956

Una barbaritat. L'1-O va ser energia i comunicació. Els fils que ragen de l'urna, com un caos líquid, fan pensar en l'exuberància de la gent i també en les xarxes socials que van ser clau de l'èxit. El paper atrapat, mig dins i mig fora, simbolitza el vot en part impedit.

ASSUMPCIÓ MATEU. Girona, 1952

Esperança. Una urna amb els noms de molts catalans que són part del nostre ser, amb un arbre que representa la vida, amb banderes que configuren la nostra identitat i que malauradament està tancada en una presó. Dos barrots estan torçats. «Els homes no poden ser si no són lliures.» Salvador Espriu.

ENRIC MAURI. Cardedeu, 1957

Un pas ferm. Les pedres de la vinya del meu pare porten l'urna, els sobres fan al·lusió a l'acte de votar, contenen els dissenys i els sentiments de 120 persones, unes herbes remeieres i aromàtiques que curen tots els mals. I, a sobre, unes botes militars que tot ho oprimeixen, però cada vegada sorgeixen més pedres.

MARO (ODILE MAROT). Perpinyà

Vox populi. Una urna inclinada sobre dos pals, com pals de garrot, amb cadenes, vestigis d'un passat que l'urna esborra. Sortint de l'urna un home alçat, en la seva dignitat, la seva grandesa, es deixa la pell per la llibertat. És un homenatge a la lluita pacífica del poble català, és la «veu del poble».

CARME MIQUEL. Barcelona, 1956

Oxímoron. L'urna capgirada està il·luminada amb la llum del somni l'interior. L'1-O va ser un dia oxímoron, fet de sentits contradictoris.

PERE NOGUERA. La Bisbal d'Empordà, 1941

Brides. Les brides entortolliquen objectes del dia a dia, bastons fets per un veí, una escombra, un cullerot, una tuba... L'artista crea lligams, desvetlla lectures poc habituals. La taula d'escola ens indica que els punts de votació eren centres escolars? Potser, però la raó principal de la seva presència és que era el taller de l'artista.

FREDERIC PERERS. Barcelona, 1974

Afer intern. Les Nacions Unides reconeixen, en el Pacte Internacional dels Drets Civils, que cada poble pot decidir el seu futur. «És un afer intern», és la resposta que ha rebut el poble català per part de la Unió Europea, que ha partit per la meitat el seu desig democràtic, destrossant l'urna i menyspreant el vot.

GILLES ORLY. Saint-Germain-en-Laye, 1956

La festa no és acabada. El procés com una festa... Les llums de la festa ens indiquen que aquesta encara no s'ha acabat, els colors múltiples, les esperances i les alegries d'un futur desitjat giren en silenci com a resposta als girofars blaus de la Guàrdia Civil.

ENRIC PLADEVALL. Vic, 1951

In Memoriam 1 octubre 2017. «Bon cop de falç, bon cop de falç, defensors de la terra», la potència de la falç que travessa l'urna uneix en una imatge l'1-O a tota la història de Catalunya, a segles de reivindicacions i de lluites. Podria ser l'himne de l'u d'octubre.

XEVI PRAT. Olot, 1963

Danger. Democracy risk (Perill. Risc de democràcia). Alerta! Llum vermella! L'urna és perillosa, conté un verí invisible, com radioactiu, que s'anomena democràcia. L'artista denuncia la repressió de l'Estat espanyol, els presos polítics, les condemnes de tota mena contra la llibertat d'expressió. És la denúncia d'una Espanya que ja no és plenament democràtica.

ANTÒNIA RIPOLL. Barcelona, 1961

Llavors (som) llavor. L'urna, símbol de dignitat, de lluita i de llibertat, conté la voluntat del poble català, les llavors d'un futur per conquerir i construir. «Ens volen enterrar, i no saben que som llavor.»

JAUME RIBAS. Palou, 1944

Octubre. L'urna com a símbol de la resistència que ens ha de portar a la plenitud. L'artista reivindica el paper de la cultura i de l'art dins una nova República, amb la papereta que és una pintura seva. Ribas, amb Enric Pladevall i Salvador Juanpere, va ser un dels impulsors del Manifest dels artistes visuals pel dret a decidir el 1994.

ANDRÉ ROBER. La Plaine-des-Palmistes, 1955

Sans titre. El poder de l'artista és petit, però ha de ser efectiu. L'artista és un gran defensor de la cultura criolla. Un collage a la part superior de l'urna retalla una sardana, com a símbol de germanor, sobre papers de la Casa Musical de Perpinyà, lloc cultural mixt.

DOLORS RUSIÑOL MASRAMON. Vic, 1959

Catalunya 1 d'octubre del 2017. L'urna està recoberta dels diaris del 2 d'octubre, que es poden llegir des de l'interior, a fora el suport està totalment pintat. Una senyora gran amb una papereta a la mà és a punt de votar, envoltada per una multitud enfrontada a les forces policials. Significa la força de la unió de la gent davant la repressió.

GERARD SALA. Tona, 1942

Emergir a la llum. L'urna, pintada per dintre, ens mostra una mescla violenta de blancs i negres, que simbolitza les lluites per la llibertat de les urnes. D'aquest caos emergeix a la llum una Catalunya de colors purs i tendres, la desitjada nova República.

ESTEVE SABENCH. Perpinyà, 1956

Tardor 2017, mentrestant el vot brota. Una urna plena de vots està brotant sobre una base coberta de titulars de la premsa espanyola de la tardor del 2017, quan la informació esdevé menyspreu i propaganda. Malgrat la repressió, el vot independentista va creixent a cada elecció. «Un arbre que cau fa més soroll que un bosc que creix».

CARME SANGLAS. Barcelona, 1953

Ombres blanques. Ombres blanques de mans que són empremtes i que envolten i protegeixen l'urna intacta. Mans alçades de la no-violència, mans com ocells blancs de pau, mans suaus i lleugeres, mans invencibles. Cada mà és un vot, una voluntat.

CLARET SERRAHIMA. Barcelona, 1950
Democràcia cremada. Les restes d'una urna tallada, aixafada, cremada amb tota l'energia física per visualitzar la força destructiva dels enemics de la llibertat i de la democràcia, instal·lades sobre un luxós pedestal de fusta, esdevenen un monument a la democràcia.

DAVID TORRENTS - JACQUELINE MOLNÁR. Barcelona, 1971. Budapest, 1973

Ofegat. Els artistes i la seva família ofegats dins l'urna sense poder-se expressar. Necessiten aire. És la metàfora d'uns dies passats defensant el vot, por, dubtes, dolor, riures, abraçades, una trobada a porta tancada a l'escola per defensar la democràcia.

SERVAND SOLANILLA. Olot, 1970
Polipropilè 100%. L'1 d'octubre va ser la batalla de les porres contra les urnes. Dues maneres de veure la democràcia, què tenen en comú? El polipropilè pur que les constitueix, una urna pesa com quatre porres... Aquesta obra presenta el procés alquímic de transformació de l'urna en porres.

FRANCESC TORRES. Barcelona, 1948
Crònica democràtica o la síndrome de Creont. Una democràcia de rebaixes... Creont era rei de Tebes, era un tirà i no va fer cas de l'avís del poble, es va enfrontar a Antígona i no va voler donar sepultura al seu germà traïdor de la pàtria. L'artista fa un paral·lelisme amb la situació d'Espanya i Catalunya, la resposta a l'urna és el tanc.

MONTSE VENDRELL. París, 1959
Groc de cadmi intens. El color groc, però no qualsevol groc, el groc de cadmi, i no el groc de la galda, de la bandera espanyola, és l'or de la identitat de l'artista, el groc utilitzat per reclamar la llibertat dels presos polítics, l'urna s'il·lumina d'aquesta llum groga intensa. Es pot llegir com el codi de barres de l'1-O.

MARGA XIMENEZ. Barcelona, 1950
Llana, mirall i plomada. La llana que representa la calidesa de la ciutadania, amb finalitat de teixit com el teixit social, el mirall com a representació de la realitat, i la plomada com a símbol d'equitat i de justícia i com a eina de construcció i, per extensió, de construcció de la nova República.

CHRISTIAN VILA. Ceret, 1951
1-O. Les imatges de gent indefensa, gent gran, «les nostres mares» colpejades per la barbaritat policial han marcat profundament Christian Vila. La seva obra ens presenta el caos de la càrrega policial en el segon pla d'una urna presonera de filferro, ostatge del poder.

4. ACTIVITATS RELACIONADES AMB L'EXPOSICIÓ

Atmosfera sonora

Temporal

Un clima acústic de Vicenç Vacca

02.10-25.11.2018

Claustre Max Cahner

Presentació del catàleg de l'exposició

Amb Joan Maria Minguet, Xavier Antich, Joan Becat, David Fernández i Vicent Partal

10.10.2018 / 19h

Sala d'actes

Concert

Cesk Freixas

24.10.2018 / 19h

Sala d'actes

Dansa contemporània

Amb Magí Serra

24.11.2018 / 19h

Espai a concretar

Visites comentades sense inscripció prèvia

Dissabtes i diumenges a les 11h i 12.30h

Visites comentades per a grups

Cal inscripció prèvia

Dimecres 11 i 12.30h, dimarts, dijous i divendres a les 17.30h i 19h. (no festius)

asm@klousner.cat / T 935 671 110

5. CRÈDITS

EXPOSICIÓ

Organització i producció: Comitè de solidaritat catalana - Catalunya Nord.

Coordinador: Hervé Pi

Comissariat: Esteve Sabench i Fina Duran

Disseny i direcció del muntatge: Jordi Tolosa

Col·laboració: Galeria Odile Oms, Ceret i Fundació Vila Casas

Artistes:

Franc Aleu - Nora Ancarola - Miquel Arnaudiès - Biel Barnils Carrera - Jacquie Barral - Núria Batlle - Pere Bellès - Fabien Boitard - Danièle Busquet - Tom Carr - Francesca Caruana - Pascal Comelade - Roger Cosme Esteve - Joël Desbouiges - Quim Domene - Philippe Domergue - Pep Duran Esteva - Ignasi Esteve I Bosch - Joan Fontcuberta - Marc Fourquet - Gabriel - Jesús Galdón - Jordi Isern - Salvador Juanpere - Emmanuelle Jude - Patrick Jude - BKB, (Brigitte Kühlewind-Brennestuhl) - Delphine Labedan - Lola Lasurt - Antoni Llena - Anna Llimós - Francesca Llopis - Assumpció Mateu - maro (Odile Marot) - Enric Mauri - Carme Miquel - Pere Noguera - Gilles Olry - Frederic Perers - Enric Pladevall - Xevi Prat - Jaume Ribas - Antònia Ripoll - André Robèr - Dolors Rusiñol Masramon - Esteve Sabench - Gerard Sala - Carme Sanglas - Claret Serrahima - Servand Solanilla - David Torrents & Jacqueline Molnár - Francesc Torres - Montse Vendrell - Christian Vila - Marga Ximenez

SANTLLUC

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ARTS SANTA MÒNICA

Exposicions

Coordinació general: Roger Vinent Arnau

Edicions: Cinta Massip

Assistent d'edicions: Silja Pálmarsdóttir

Direcció tècnica: Xavier Roca

Activitats

Coordinació general: Eva Ruiz

Àrea tècnica: Eulàlia Garcia

Administració

Responsable de gestió: Cristina Güell

Àrea d'exposicions: Mònica Garcia Bo

Secretaria de direcció: Chus Couso

Comunicació

Web i xarxes socials: Luis Villalón

Difusió: Juanjo Gutiérrez

Arts Santa Mònica. Centre de la Creativitat Departament de Cultura

Àrea de Comunicació i Premsa

Mail: comunicacio_artssantamonica@gencat.cat

@artssantamonica

Web i Xarxes Socials: Luis Villalón Mail: lvillalon@gencat.cat | Tel.: (34) 93 556 53 14 (directe) - (34) 93 316 28 19 Ext.13441

Difusió: Juanjo Gutiérrez Mail: jgutierrezg@gencat.cat | Tel.: (34) 93 316 28 57 (directe) - (34) 93 316 28 10 Ext.13442

Arts Santa Mònica, Centre de la Creativitat

La Rambla 7 08002 Barcelona T 935 671 110 artssantamonica.gencat.cat **Entrada Lliure**

De dimarts a dissabtes d'11 h a 21 h Diumenges i festius d'11 h a 17 h Dilluns tancat

---

